

geweest voor de "generaliteitslanden".

Voordelen waren de afschaffing van de feudale rechten, met hun herendiensten en tienden, de gelijkheid van allen voor de wet, het verdwijnen der dwaze grensscheidingen en de onderling afwijkende rechtsgebruiken, grote veiligheid op het platteland dat voorgoed bevrijd werd van de "Bokkenrijdersplaag", afschaffing der tollinies, instelling van een geregelde postdienst en aanleg van betere wegen.

Nadelen die de "Limburger" aan het hart raakten waren de zware, soms ruw afgedwongen militaire vorderingen waarvoor men in ruik ontving de bijna waardelose Franse assignaten, en verder de gedwongen dienstplicht (conscriptie) en bovenal het anticlericalisme.

Zeker, onder het geniale bestuur van Napoleon, die oorlog, onrust en ellende zaaide onder de nabuurvolkeren, kende de Maaslanden een ongeevensaarde rust en vrede; ook kwam door het op 10 September 1801 met den Paus gesloten Concordaat een tijdelijke verbetering tot stand in de verhouding van Kerk en Staat, maar in 1809 verloor Bonaparte in onze gewesten alle sympathie door zijn breuk met den Paus; en toen in 1814 het Keiserrijk ineens stortte heeft onze streek de val van den geweldenaar met een zekere onverschilligheid vernomen.

In de eerste dagen van Januari 1814 vielen verschillende legers van de Verbonden Mogendheden het ontwrichte Rijk van Napoleon binnen. Grote troepen-transporten hadden plaats over het Maas-veer van Stevensweert, zoals blijkt uit de gemeentelijke archieven uit deze periode. In de tweede helft van Februari van genoemd jaar waren nog alleen de vestingen Maastricht en Venlo door de Fransen bezet, elders waren zij reeds verdreven door de voortrukkende Pruissen, Russen en Zweden die op 21 Januari Luik reeds in hun bezit hadden.

Op 15 April werd te Stevensweert de volgende publicatie